

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200081
Dátum vydania rozhodnutia: 05.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4018200081.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: W. X. - ROYAL CARS, Lomnická 42, Nitra, IČO: 44 440 794, zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, Farská 40 Nitra, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovaného): Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného SK/0192/99/2017 zo dňa 13. novembra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/25/2018-96 zo dňa 30.01.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/25/2018 - 96 zo dňa 30. januára 2019 zamieta.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 191 ods. 1 písm. f/ zákona č. 162/2015 Zb. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) zrušil rozhodnutie žalovaného č SK/0192/99/2017 zo dňa 13.11.2017 ako aj rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. P/0409/04/16 zo dňa 21.03.2017 a vec vrátil správneho orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie, nakoľko skutkový stav, ktorý vzali správne orgány za základ žalobou napadnutých rozhodnutí je v rozpore s administratívnym spisom, resp. nemá v ňom oporu.

2. Rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 21. 03. 2017 bola žalobcovi uložená pokuta pre porušenie ust. § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na ust. § 7 ods. 1, 4 a ust. § 8 ods. 1 písm. b/ tohto zákona (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z.), v zmysle ktorých predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, ktoré sú zakázané, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé

opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1 k tomuto zákonu. V predmetnej veci správny orgán za nekalú obchodnú praktiku, a teda klamlivé konanie žalobcu považoval údaj (resp. nesprávnu, a preto i nepravdivú informáciu) uvedený v inzeráte na predaj motorového vozidla značky Nissan 350 Z 3.5 V6 GT PACK, rok výroby 1/2006, biela farba, VIN JN1BZ34D77M502071 o počte najazdených 54.000 km, pričom tento údaj t. j. 54.000 mal byť uvedený v míľach, čo by po prepočte na kilometre znamenalo, že vozidlo má v skutočnosti najazdených 86.400 km.

3. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný ako odvolací orgán uviedol, že preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie zo dňa 21. 03. 2017 ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil dôvod na zmenu tohto rozhodnutia. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia považoval skutkový stav za presne a spoľahlivo zistený, v odvolacom konaní však napriek uvedenému pristúpil k zníženiu výšky uloženého postihu na sumu 2.000,- eur. Zastával názor, že dostatočne preventívny a represívny charakter pre účastníka konania bude mať uloženie pokuty v nižšej sume ako bolo uvedené v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa. Pri znížení pokuty zobral do úvahy všetky okolnosti prípadu, ako i tú skutočnosť, že predmetné motorové vozidlo nebolo odpredané spotrebiteľovi.

4. Z výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa vyplýva, že vychádzal zo skutočnosti, že žalobca sa v čase kontroly (dňa 09. 12. 2016) svojim vyjadrením do inšpekčného záznamu priznal, že údaj 54.000 mal byť uvedený v míľach. Rovnako tak v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vychádzal zo skutkového stavu zisteného pri kontrole a zaznamenaného v inšpekčnom zázname zo dňa 09. 12. 2016, ktorý považoval za nepochybné zistený. Z uvedeného je potom zrejmé, že správny orgán prvého stupňa vychádzal práve z inšpekčného záznamu spísaného dňa 09. 12. 2016 v prevádzke na Lomnickej ulici v Nitre a vyjadrenie žalobcu v tento deň považoval za rozhodujúce pre zistenie skutkového stavu v predmetnej veci.

5. Podstatnou námietkou žalobcu v podanej žalobe bolo tvrdenie, že predmetný záznam je celkom irelevantný pre konanie, nakoľko ho nepodpísal práve z dôvodu, že neobsahoval jeho vyjadrenie. Inšpekčný záznam zo dňa 09.12.2016, ktorý nie je žalobcom podpísaný a ktorý obsahuje vetu „podľa vyjadrenia podnikateľa W.Š. X. údaj 54.000 je stav odometra uvádzaný v míľach“ je súčasťou administratívneho spisu. Predmetný záznam je podľa názoru správneho súdu potrebné považovať za zápisnicu o dôležitom úkone, a preto bolo potrebné, aby ju podpísali osoby, ktoré sa zúčastnili na tomto úkone, teda i žalobca, a to s poukazom na ust. § 22 ods. 1, 2, 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok). V prípade, ak žalobca odmietol podpísať tento záznam (podľa jeho tvrdenia práve z dôvodu, že neobsahoval jeho vyjadrenia), bolo potrebné odopretie podpisu a dôvody tohto odopretia, resp. i námietky proti obsahu zápisnice zaznamenať. Inšpekčný záznam žiadne takéto údaje neobsahuje a napriek tomu ho správny orgán prvého stupňa vzal za základ svojho rozhodnutia, čo vyplýva priamo z výrokovej časti rozhodnutia zo dňa 21. 03. 2017, v ktorej okrem iného uviedol, že „v čase kontroly účastník konania svojim vyjadrením priznal, že údaj 54.000 mal byť uvedený v míľach“.

6. Z hľadiska ustálenej súdnej praxe správny súd považoval za potrebné zdôrazniť, že výrok rozhodnutia o postihu za správny delikt musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, poruší tým ust. § 47 ods. 2 správneho poriadku. Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním a tento záver má oporu priamo v ust. § 47 ods. 2 správneho poriadku. Poukázal, že záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie príslušného správneho deliktu z hľadiska vecného, časového a miestneho plne korešponduje i s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky, pretože i na rozhodovanie o správnych deliktoch je potrebné aplikovať požiadavky článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. Z článku 6 ods. 1

Dohovoru vyplýva, že veci priestupkové a taktiež veci správnych deliktov je potrebné považovať v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry za veci, ktoré majú charakter konania o trestnom obvinení. Vo všetkých veciach, ktoré je možné subsumovať pod pojem „veci trestného charakteru“, musí mať osoba, proti ktorej sa vedie konanie, možnosť domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru. Správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie).

7. Správny súd je názoru, že za stavu, aký vyplýva z administratívneho spisu (žalobcom nepodpísaný inšpekčný záznam, ktorý neobsahuje ani dôvod odopretia podpisu, pričom žalobca tvrdí, že záznam ani neobsahuje jeho vyjadrenie a nepodpísal ho preto, že nesúhlasil s jeho obsahom) správny orgán prvého stupňa nemôže vo výrokovej časti a ani v odôvodnení svojho rozhodnutia tvrdiť, že žalobca v čase kontroly priznal, že údaj 54.000 mal byť uvedený v míľach.

8. Žalovaný vo svojom rozhodnutí zo dňa 13. 11. 2017 (ktorým zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa v časti výroku o uložení pokuty a žalobcovi uložil pokutu v sume 2.000,- eur s tým, že ostatná časť výroku ostáva bez zmeny) taktiež uviedol, že účastník konania sa „v čase kontroly svojim vyjadrením priznal, že údaj 54.000 mal byť uvedený v míľach“, teda stotožnil sa s tvrdením správneho orgánu prvého stupňa, ktoré nemá oporu v administratívnom spise. V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia žalovaný uviedol, že považuje za účelové tvrdenie o tom, že v priebehu kontroly sa účastník konania nevyjadril, že údaj 54.000 je uvedený v míľach a následne poukázal na to, že účastník konania sa „v oznámení o začatí správneho konania celkom jasne vyjadril, že...“. Správny súd poukázal, že je potrebné rozlišovať medzi podaním správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 15. 02. 2017 označeným ako „oznámenie o začatí správneho konania“, ktoré vydal správny orgán prvého stupňa (a logicky sa žalobca v tomto oznámení nemohol vyjadriť a ani sa nevyjadroval) a podaním zo dňa 23. 02. 2017, ktorým žalobca podal „vyjadrenie k začatiu správneho konania“ a v tomto podaní sa k veci vyjadril. Taktiež je potrebné rozlišovať medzi inšpekčným záznamom zo dňa 09. 12. 2016, ktorý žalobca nepodpísal a jeho vyjadrením zo dňa 23. 02. 2017 k začatiu správneho konania. Podľa názoru správneho súdu, zo žalobcom nepodpísaného inšpekčného záznamu (v ktorom nie je uvedený ani dôvod jeho nepodpísania) a pri jeho tvrdení, že záznam ani vyjadrenie žalobcu neobsahuje, nemožno vyvodiť záver o priznaní sa žalobcu, ako to urobil správny orgán prvého stupňa a s týmto záverom sa žalovaný stotožnil.

9. Správny súd je názoru, že správne orgány pochybili, keď za základ skutkového stavu pre vydanie svojich rozhodnutí považovali žalobcom nepodpísaný inšpekčný záznam bez uvedenia dôvodov jeho nepodpísania. Uvedené znamená, že námietku žalobcu týkajúcu sa nepoužiteľnosti inšpekčného záznamu pre účely správneho konania treba považovať za dôvodnú.

10. Za dôvodnú považoval správny súd i námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil existenciou predpokladov. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia použil okrem iného i výrazy „odvolací orgán teda predpokladá“ a „je teda možné predpokladať“. Rozhodnutie správneho orgánu nemôže byť založené na predpokladoch, resp. nemôže byť odôvodnené predpokladmi, ale musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci. Správny orgán je v zmysle ust. § 32 ods. 1 správneho poriadku povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Z ust. § 46 správneho poriadku vyplýva, že rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Presné a úplné zistenie skutočného stavu veci, teda spoľahlivo zistený stav veci podľa názoru správneho súdu vylučuje možnosť, aby správny orgán odôvodňoval svoje rozhodnutie existenciou predpokladov.

11. Ďalšiu námietku (spočívajúcu v tom, že nie je preukázané, kto bol inzerentom) žalobcu v podanej žalobe správny súd za dôvodnú nepovažoval. Z dokumentácie nachádzajúcej sa v administratívnom spise (inzerát na stránke www.autobazar.eu zo dňa 29. 11. 2016 a zo dňa 09. 12. 2016) je nepochybné, že v inzeráte je kontakt na predajcu ROYAL CARS, Lomnická 42, Nitra a údaj o tom, že s jedná o registrovaného predajcu na tejto stránke od 16. 08. 2010. Podľa výpisu zo živnostenského registra pod č. 430-37472 žalobcovi ako fyzickej osobe vzniklo oprávnenie na vykonávanie podnikateľskej činnosti

dňa 23. 02. 2010 s miestom podnikania Lomnická 42, Nitra. Keď sa dňa 09. 12. 2016 dostavili inšpektori správneho orgánu prvého stupňa bolo im predložené práve oprávnenie na vykonávanie podnikateľskej činnosti fyzickej osoby W. X. - ROYAL CARS pod č. 430-37472, ktoré uviedli i do inšpekčného záznamu. V priebehu ďalšieho konania správne orgány konali so žalobcom, teda s fyzickou osobou - podnikateľom, čo žalobca žiadnym spôsobom nenamietal ani pri doručení oznámenia o začatí správneho konania, podal k nemu vyjadrenie, bolo mu doručené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 21. 03. 2017, udelil plnomocenstvo právnomu zástupcovi, prostredníctvom ktorého podal odvolanie proti tomuto rozhodnutiu a právnomu zástupcovi bolo doručené i rozhodnutie žalovaného. V podanom odvolaní žalobca okrem iného uviedol, že podniká ako fyzická osoba, že vozidlo bolo ponúkané na stránke www.autobazar.eu a že ako predávajúci bol onačený ROYAL CARS, Lomnická 42, Nitra. Z priebehu administratívneho konania, ani z obsahu podaného odvolania nevyplýva žiadna pochybnosť o tom, že predmetný inzerát na stránke www.autobazar.eu podal žalobca ako fyzická osoba - podnikateľ. Obchodná spoločnosť ROYAL CARS s.r.o. so sídlom Lomnická 1228/42, Nitra, ktorej spoločníkom a konateľom je žalobca, bola zapísaná do obchodného registra Okresného súdu Nitra dňa 13.10. 2016. Z uvedeného je potom zrejmé, že nemohla byť registrovaným predajcom na stránke www.autobazar.eu od 16. 08. 2010, pričom údaj o registrovanom predajcovi ako inzerentovi je uvedený pri predmetnom inzeráte vozidla na tejto stránke zo dňa 29. 11. 2016 ako i dňa 09. 12. 2016. S poukazom na tieto zistenia, vyplývajúce z administratívneho spisu, správny súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že pokiaľ správne orgány konali so žalobcom - fyzickou osobou (podnikateľom) ako s účastníkom správneho konania, ich postup bol správny a zákonu zodpovedajúci. Žalobca nepredložil a ani neoznačil žiadny dôkaz o tom, že by účastníkom správneho konania mal byť iný subjekt.

12. Ďalšími, hmotnoprávnymi námietkami žalobcu, týkajúcimi sa merita veci sa správny súd nezaoberal, aby neprejudikoval výsledok ďalšieho konania správnych orgánov.

13. V závere rozsudku správny súd poukázal, že bude úlohou správneho orgánu prvého stupňa opätovne rozhodnúť v predmetnej veci, čomu musí predchádzať ujasnenie si skutočného stavu veci, vrátane toho, či a akým spôsobom žalobca porušil zákonom stanovenú povinnosť, v čom konkrétne toto porušenie spočíva, či a akým spôsobom mu bolo porušenie preukázané a z toho stavu vychádzať pri svojom rozhodovaní tak, ako mu to ukladá ust. § 32 ods. 1 správneho poriadku. Správny orgán prvého stupňa svoje rozhodnutie v predmetnej veci riadne a v súlade so zákonom odôvodní, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia bude reagovať i na námietky žalobcu v podanej žalobe a jeho rozhodnutie musí vychádzať so zisteného skutočného stavu veci.

14. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech (súd vyhovel žalobe) priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu v zmysle ust. § 167 ods. 1 SSP. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 175 ods. 2 SSP).

2.

15. Proti tomuto rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že žalobcovi sa právo na náhradu trov konania nepriznáva. Sťažovateľ kasačnú sťažnosť podal z dôvodu, že krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§440 ods. 1 písm. g/ SSP). Nestotožňuje s názorom správneho súdu, poukázal, že správny orgán nepovažoval za základ skutkového stavu pre vydanie svojho rozhodnutia len žalobcom nepodpísaný inšpekčný záznam. Za základ pre vydanie rozhodnutia, považoval správny orgán skutkový stav, ktorý bol zistený, a na ktorý nemá absolútne žiaden vplyv, to či žalobca daný dokument inšpekčný záznam podpísal alebo nie. Takisto neuvedenie dôvodu jeho nepodpísania zo strany žalobcu nie je možné pokladať za takú vadu, ktorá by mala za následok to, že by nemohli byť zistené skutočnosti použité v správnom konaní. Inšpektori sú povinní zaznamenať podstatné skutočnosti zistené v priebehu kontroly a pokiaľ vyjadrenie žalobcu bolo v priebehu kontroly prednesené, podľa správneho orgánu bolo správne, že ho inšpektori zaznamenali. Uviedol, že inšpekčný záznam sa neriadi podľa správneho poriadku, ale na základe zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany

spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 128/2002 Z.z.), kde sú uvedené ustanovenia týkajúce sa výkonu kontroly prostredníctvom inšpektorov správneho orgánu. Takisto boli žalobcovi poskytnuté všetky procesné práva, ktoré mu prislúchali. Uviedol, že hoci žalobca inšpekčný záznam nepodpisal, bol mu doručený. V samotnom správnom konaní mal právo podať vyjadrenie k Oznámeniu o začatí správneho konania, podať odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu a následne aj podať žalobu voči druhostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Poukázal, že skutkový stav bol riadne zistený, keď bolo preukázané, že žalobca uvádzal podľa priloženej prílohy podnetu už dňa 29.02.2016 a aj podľa prílohy k inšpekčnému záznamu zo dňa 09.12.2016 v inzeráte na predaj motorového vozidla značky NISSAN 350 Z 3.5 V6 GT PACK, rok výroby I/2006, biela farba, VIN: JNIBZ34D77M502071 zverejnenom na stránke www.autobazar.eu klamlivú informáciu o množstve najazdených kilometrov, nakoľko v samotnom inzeráte uvádzal účastník konania údaj o tom, že údaj 54 000 je v kilometroch, pričom neskôr bolo preukázané, že údaj 54 000 nie je na predmetnom vozidle v kilometroch, ale v míľach, čo znamenalo, že vyššie uvedené motorové vozidlo malo najazdených v skutočnosti cca 86 400 kilometrov. Žalobca týmto konaním preukázateľne porušil zákaz používania nekalých obchodných praktík. Rozhodnutie správneho orgánu teda nebolo založené na vyjadrení žalobcu, ale na základe (dôkazov, kde bolo preukázané pochybenie žalobcu.

16. Ďalej uviedol, že pokiaľ v samotnom rozhodnutí správny orgán uvádzal výrazy ako

odvolací orgán teda „predpokladá alebo je teda možné predpokladať“ išlo len o podporné konštatovania a tieto úvahy netvorili základ na rozhodnutie. Správny orgán použil takúto formuláciu na základe vyjadrenia žalobcu (účastníka konania) vo vyjadrení k Oznámeniu o začatí správneho konania, ktoré bolo nasledovné: Úmyslom kontrolovaného subjektu teda nebolo klamanie spotrebiteľa o počte najazdených kilometrov, došlo k administratívnej chybe tým, že kontrolovaný subjekt napriek uverejneniu fotky tachometra s počítadlom míľ neúmyselne neprepočítal stav na mernú jednotku v km. ” Na toto vyjadrenie správny orgán konštatoval: „ Odvolací orgán teda predpokladá, že účastník konania na základe tohto vvhlásenia vedel o tom, že údaj o prejdenej vzdialenosti je uvedený v míľach“. Správny orgán vychádzal z toho, že k námietkam účastníka konania v odvolaní je potrebné sa vyjadrovať, a tak tomu bolo aj v tomto prípade, a preto nie je možné zo strany správneho súdu tvrdiť, že správny orgán odôvodňoval svoje rozhodnutie existenciou predpokladov. Na základe tohto vyjadrenia žalobcu (účastníka konania) však možno konštatovať, že žalobca (účastník konania) priznal, že údaj o prejdenej vzdialenosti bol v inzeráte uvedený nesprávne. Obdobne je to aj s druhou vytýkanou formuláciou správneho orgánu, kde na základe toho istého vyjadrenia žalobcu k Oznámeniu o začatí správneho konania. Konkrétne sa žalobca k predmetnému motorovému vozidlu vyjadril že „išlo o americký typ vozidla. ” Správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval: „Je teda možné predpokladať, že takéto motorové vozidla majú počítadlo prejdenej vzdialenosti v míľach. Túto skutočnosť považuje odvolací orgán za všeobecne známu a zvlášť pre ľudí zaoberajúcich sa predajom motorových vozidiel, V tomto prípade išlo iba o reakciu na námietku žalobcu v odvolaní kde poukázal na to že sa údaj na odometri nebol označený žiadnou mernou jednotkou.

3.

17. Žalobca sa vyjadril ku kasačnej sťažnosti podaním zo dňa 24.04.2019, v ktorom navrhol, aby súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a zároveň žiadal zaviazať žalovaného povinnosťou nahradiť trov kasačného konania. Má za to, že argumenty žalovaného nekorešpondujú s tým, čo uviedol správny súd ako dôvod pre zrušenie správnych rozhodnutí. Správny súd sa v rozsudku nezaoberal s tým, či iné dôkazy a z nich plynúci skutkový stav sú dostatočné pre konštatovanie právneho záveru o naplnení správneho deliktu, ktorý mu bol kladený za vinu. Podstatnou skutočnosťou, ktorá viedla správny súd k vydaniu napadnutého rozsudku bola tá, ktorá je odôvodnená v bode 17 napadnutého rozsudku. Podstatným bolo, že správne orgány vychádzali pri konštruovaní výrokovvej časti rozhodnutia aj z inšpekčného záznamu zo dňa 09.12.2016, a to aj napriek tomu, že tento nebol zo strany žalobcu podpísaný a navyše v znení inšpekčného záznamu nebol zachytený ani dôvod, prečo žalobca odoprel podpísať inšpekčný záznam. Práve tá skutočnosť, že je tento inšpekčný záznam výslovnou súčasťou výrokovvej časti rozhodnutia zo dňa 21.03.2017 (ktorej výrokovvej časti sa ďalej pridŕžoval aj žalovaný druhostupňový správny orgán) predstavuje hlavný dôvod pre zrušenie oboch v napadnutom rozsudku

špecifikovaných rozhodnutí. Je jednoznačné, že správne orgány vychádzali z nezákonného dôkazu, tento premietli aj do tej najpodstatnejšej časti rozhodnutia - do výrokovej časti a teda je vychádzali z nezákonného dôkazu, čo je neprípustné.

18. Žalovaný ďalej uviedol vo svojej kasačnej sťažnosti, že považuje za správne, ak sa vyjadří k námietkam, ktoré sú uvedené v odvolaní. Žalobca má za to, že vyjadrovanie, aké použil žalovaný správny orgán už v zrušenom druhostupňovom rozhodnutí bolo nesprávne. Správny orgán bol síce povinný vyjadriť sa k odvolacím námietkam, avšak nie v rovine pravdepodobnosti a predpokladov, ale ak teda tvrdí, že mal dostatok dôkazov na preukázanie toho, že sa žalobca dopustil správneho deliktu, bolo jeho povinnosťou vyhodnotiť tieto dôkazy (každý jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti) a zaujať jednoznačné stanovisko a nie stanovisko založené na predpokladoch.

19. Žiadal, aby kasačný súd v zmysle ustanovenia § 461 SSP zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú a zároveň aby zaviazal žalovaného povinnosťou náhrady trov kasačného konania.

4.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§137 ods. 2, 3 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

21. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že sťažovateľ uviedol v kasačnej sťažnosti námietky, na ktoré už poukazoval vo vyjadrení v žalobe zo dňa 17.07.2018 pred krajským súdom, s ktorým sa krajský súd v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery, preto sa kasačný súd v plnej miere stotožnil z dôvodmi uvedenými v rozsudku krajského súdu.

22. Podľa § 2 písm. p/, u/ zákona č. 250/2007 Z. z. účinnom do 26. 09. 2018, na účely tohto zákona sa rozumie

p/ obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi,

u/ odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

23. Podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie c/ používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. 1)

24. Podľa § 7 ods. 1, 4 zákona č. 250/2007 Z.z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

25. Podľa § 8 ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

b/ hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkovi po predaji produktu a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia,

jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte.

26. Podľa § 20 ods. 1 zákonač. 250/2007 Z.z. dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

27. Podľa § 24 ods. 1, 5 zákonač. 250/2007 Z.z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa²⁸⁾ uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

28. Podľa § 3 ods. 4, 5 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernenie vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

29. Podľa § 22 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku o ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

Zo zápisnice musí byť najmä zrejmé, kto, kde a kedy konanie uskutočňoval, predmet konania, ktoré osoby sa na ňom zúčastnili, ako konanie prebiehalo, aké návrhy boli podané a aké opatrenia sa prijali; v zápisnici o hlasovaní sa uvedie aj výrok rozhodnutia a výsledok hlasovania.

Zápisnicu podpisujú po prečítaní všetky osoby, ktoré sa na konaní zúčastnili, a zamestnanec (člen) správneho orgánu uskutočňujúceho konanie, zápisnicu o hlasovaní všetci prítomní členovia správneho orgánu. Odopretie podpisu, dôvody tohto odopretia a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenávajú.

30. Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

31. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

32. Podľa § 47 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa

rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

33. Správne orgány vykonávajúce svoju pôsobnosť v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. sú povinné rešpektovať základné pravidlá správneho konania zakotvené v ust. § 3 správneho poriadku. Základným pravidlom správneho konania je zásada materiálnej pravdy, v zmysle ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, pričom správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania a na jej vybavenie použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v ust. § 3 ods. 4, ale aj premietnutá v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Správne orgány sú povinné vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia) a aby skutkové zistenie vyplývajúce z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Za účelom úplného a presného zistenia skutočného stavu veci sú správne orgány povinné obstaráť si potrebné podklady pre rozhodnutie a tieto podklady i náležite (jednotlivo vo vzájomnej súvislosti) vyhodnotiť. K hodnoteniu dôkazov však možno pristúpiť len po tom, ako boli vykonané všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch. To platí aj pre odvolací správny orgán, keďže v zmysle ustálenej judikatúry správneho súdnictva sa jednoznačne zastáva právny názor, že prvostupňové aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok.

34. Z výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa vyplýva, že vychádzal z toho, že žalobca sa v čase kontroly (dňa 09. 12. 2016) svojim vyjadrením do inšpekčného záznamu priznal, že údaj 54.000 mal byť uvedený v míľach. Rovnako tak v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vychádzal zo skutkového stavu zisteného pri kontrole a zaznamenaného v inšpekčnom zázname zo dňa 09. 12. 2016, ktorý považoval za nepochybné zistený. Z uvedeného je potom zrejmé, že správny orgán prvého stupňa vychádzal práve z inšpekčného záznamu spísaného dňa 09. 12. 2016 v prevádzke na Lomnickej ulici v Nitre a vyjadrenie žalobcu v tento deň považoval za rozhodujúce pre zistenie skutkového stavu v predmetnej veci.

35. Žalovaný vo svojom rozhodnutí zo dňa 13.11.2017 uviedol, že účastník konania sa „v čase kontroly svojim vyjadrením priznal, že údaj 54.000 mal byť uvedený v míľach“, teda stotožnil sa s tvrdením správneho orgánu prvého stupňa, v ktorom nemá oporu v administratívnom spise. V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia žalovaný uviedol, že považuje za účelové tvrdenie o tom, že v priebehu kontroly sa účastník konania nevyjadril, že údaj 54.000 je uvedený v míľach a následne poukázal na to, že účastník konania sa „v oznámení o začatí správneho konania celkom jasne vyjadril, že“. Kasačný súd súhlasí s názorom krajského súdu, že je potrebné rozlišovať medzi podaním správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 15.02.2017 označeným ako „oznámenie o začatí správneho konania“, ktoré vydal správny orgán prvého stupňa (a logicky sa žalobca v tomto oznámení nemohol vyjadriť a ani sa nevyjadroval „a podaním zo dňa 23.02.2017, ktorým žalobca podal „vyjadrenie k začatiu správneho konania“ a v tomto podaní sa k veci vyjadril. Taktiež je potrebné rozlišovať medzi inšpekčným záznamom zo dňa 09.12.2016, ktorý žalobca nepodpísal a jeho vyjadrením zo dňa 23.02.2017 k začatiu správneho konania. Aj podľa názoru kasačného súdu, zo žalobcom nepodpísaného inšpekčného záznamu, v ktorom nie je uvedený ani dôvod jeho nepodpísania) a pri jeho tvrdení, že záznam ani vyjadrenie žalobcu neobsahuje, nemožno vyvodiť záver o priznaní sa žalobcu, ako to určil správny orgán prvého stupňa a s týmto záverom sa žalovaný stotožnil. Tak ako uviedol aj krajský súd, z administratívneho spisu vyplýva, že správne orgány pochybili, keď za základ skutkového stavu pre vydanie svojich rozhodnutí považovali žalobcom nepodpísaný inšpekčný záznam bez uvedenia dôvodov jeho nepodpísania. Námietku žalobcu týkajúcu sa nepoužiteľnosti inšpekčného záznamu pre účely

správneho konania treba považovať za dôvodnú. Za dôvodnú považoval kasačný súd i námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil existenciou predpokladov. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia použil okrem iného i výrazy „odvolací orgán teda predpokladá“ a „je teda možné predpokladať“. Rozhodnutie správneho orgánu nemôže byť založené na predpokladoch, ale musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci. Z ust. § 46 správneho poriadku vyplýva, že rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Presné a úplné zistenie skutočného stavu veci, teda spoľahlivo zistený stav vecí podľa názoru kasačného súdu vylučuje možnosť, aby správny orgán odôvodňoval svoje rozhodnutia existenciou predpokladov.

36. Správne orgány pochybili, keď za základ skutkového stavu pre vydanie svojich rozhodnutí považovali žalobcom nepodpísaný inšpekčný záznam bez uvedenia dôvodov jeho nepodpísania. Kasačný súd súhlasí s názorom krajského súdu, že námietku žalobcu týkajúcu sa nepoužiteľnosti inšpekčného záznamu pre účely správneho konania treba považovať za dôvodnú. Z dôvodu pochybenia správnych orgánov bolo potrebné rozhodnutie žalovaného zo dňa 13.11.2017, ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 21.03.2017 zrušiť podľa ust. § 191 ods. 1 písm. f/ SSP a vec vrátiť správne orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie, nakoľko skutkový stav, ktorý vzali správne orgány za základ žalobou napadnutých rozhodnutí v rozpore s administratívnym spisom, tak ako uviedol krajský súd.

5.

37. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, pretože krajský súd sa vo svojom rozsudku riadne zo všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde.

38. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

39. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný v kasačnom konaní úspech nemal, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku krajský súd samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.